

Győri Ítéltábla

Mf.V.30.003/2021/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró Felperes1 (Cím3) felperesnek dr. Molnár Ibolya kamarai jogtanácsos által képviselt Alperes1 (cím4.) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2020. november 26-án kelt 24.M.70.021/2020/13. szám alatti ítéletével szemben a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 86.755 (nyolcvanhatezer-hétszázötvenöt) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A feljegyzett 277.600 (kétszázhetvenhétezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást. A felek 2018. január 1-től határozatlan idejű munkaszerződést kötöttek, a felperes a Humánigazgatási Szolgálat Személyügyi Alosztály állományában koordinátor (humán) munkakört töltött be. 2019. február 1-től munkaszerződése a munkakört érintően módosult, ennek értelmében felperes ügyintézői alkalmazott (KIRA) munkakörre. Feladata volt – többek között – az alperesi munkavállalókkal és a rendvédelmi igazgatási alkalmazotti állománnyal kapcsolatos személyügyi igazgatási feladatok ellátása, az ezzel kapcsolatos munkáltatói intézkedések jogszerű és szakszerű döntésre történő előkészítése, a humánigazgatási szolgálatvezető által kiadott feladatok végrehajtása, a határidők betartása, a folyamatos együttműködés a feladatok végrehajtása során, az ideiglenes adatvédelmi szabályzatról szóló 15/2018. (V. 25.) ORFK utasítás előírásainak betartása, a munkáltatói intézkedések elkészítéséhez szükséges iratok előkészítése a Szenyor for Windows program használatával.

[2] 2019. augusztus 7-én az alperes humánigazgatási szolgálatának vezetője, Név1 reggeli eligazítást tartott 7 óra 30 perckor 12 fő jelenlétében. A beiskolázási segélyekkel és

támogatásokkal kapcsolatos parancs végrehajtására vonatkozóan tájékoztatta a jelenlévőket. Hangsúlyozta, hogy 2019. augusztus 15-ig 430 határozatot kell elkészíteni. Utasította Név2t és Név3t, hogy a hivatásos állományra, a felperest és Név4t, hogy a munkavállalói, illetve a rendvédelmi igazgatási alkalmazottakra vonatkozóan tesztelést végezzenek, azaz egy-egy határozatot készítsenek el annak érdekében, hogy a határozatkészítéshez szükséges időtartam megállapítható legyen. A munkafeladatot ugyanezen a napon 10 óráig kellett végrehajtani. A kijelölt személyek a feladatot elvégezték a felperes kivételével. A felperes először arra hivatkozott, hogy korábban ilyen iratot nem készített, másodszor, hogy a feladat a munkaköri leírásában nem szerepel, harmadszor, hogy kéri a munkáltatói utasítás írásba foglalását. A szolgálatvezető tájékoztatta a felperest, hogy Szenyor for Windows programban található iratminta alapján a határozat elkészíthető. A felperes a tesztelésre vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, a tesztelési kötelezettség körében a munkatársaival nem működött együtt. Fenti magatartására a személyi állomány előtt került sor.

[3] A felperes a 2019. augusztus 7-én 10 órakor kezdődő személyzeti értekezletén nem vett részt.

[4] Az alperes humánigazgatási szolgálat vezetője az eligazításon elhangzottakról emlékeztetőt készíttetett Név5tal. A felperes 2020. augusztus 7-én 15.50 perckor belépett a Robotzsaru rendszerbe és információt szerzett arról, hogy az emlékeztetőt Név5 készítette.

[5] Név1 a felperes kifejezett kérésére a szóbeli utasítást akként foglalta írásba, hogy a tesztelési feladatra az idő múlására tekintettel már nem tért ki, míg a munkavállalók és a rendvédelmi igazgatási alkalmazottak vonatkozásában a beiskolázási segélyek határozatait 2019. augusztus 8-tól készítse el a felperes. Az írásbeli utasítást a felperes 2019. augusztus 7-én 15 óra 48 perckor átvette, majd augusztus 8-tól megkezdte a feladat végrehajtását. A jogviszonya megszűnésig 6 határozatot készített el és részt vett a határozatok többkörös ellenőrzésében, míg Név4 49 határozatot készített el. A felperes a beiskolázási segélyekre vonatkozó határozatok elkészítését 2019. augusztus 8. napjától megkezdte, a kötelezettségének a jogviszonya megszüntetéséig folyamatosan eleget tett.

[6] Az alperes 2019. augusztus 14-én kelt és közölt azonnali hatályú felmondással a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjai és az 52. § (1) bekezdés *c)*, *d)* és *e)* pontjai alapján megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az intézkedés indoklása tartalmazta, hogy 2019. augusztus 7-én 7 óra 30 perckor megtartott eligazításon adott beiskolázási segélyek vonatkozásában készítendő határozatok tesztelése körében a feladat végrehajtását jogellenesen visszautasította, az utasítást nem hajtotta végre. A 2019. augusztus 8-tól adott kiemelt fontosságú, határidős feladat körében csak 6 határozatot készített el, munkatársaival nem működött együtt, további 6 fő igénybevételére volt szükség a feladata elvégzéséhez. A felperes már több alkalommal tanúsított ellenállást a kapott feladatokkal kapcsolatban. A felperes az utasítás ellenére saját nyilatkozatát nem foglalta írásba. A Robotzsaru programba célhoz kötöttség nélkül betekintett, magatartásával a vezető tekintélyét csorbította. Mindezek alapján a felperes kötelezettséget szegett és magatartása bizalomvesztést eredményezett.

[7] A felperes 2019. szeptember 11-én kereseti kérelmet nyújtott be. Pontosított kereseti kérelmében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként

kérte a 91.757 forint megfizetését az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdései alapján. Álláspontja szerint a munkaszerződése nem módosult, munkaköri feladatai közé nem tartozott a beiskolázási segélyekre vonatkozó határozatok elkészítése, korábbi ilyen tevékenységet nem végzett, a beiskolázási segélyekre vonatkozó utasítást nem tagadta meg. Írásba kérte foglalni a munkáltatói utasítást, amelyre az Mt. 22. § (1) bekezdése alapján joga van. Az írásba foglalás jogszerű kérelem, ezért nem alkalmas a tekintély csorbítására. A határozatkészítési kötelezettségének eleget tett 2019. augusztus 8-tól a jogviszonya megszűnéséig, azt nem tagadta meg. A Robotzsaru rendszerbe feltöltött emlékeztetőt nem cél nélkül tekintette meg, az emlékeztetőt magát nem olvasta el. Hivatkozott arra, hogy az azonnali hatályú felmondásban megfogalmazott okok nem világosak, nem valósak, továbbá a konjunktív feltételeknek sem felelnek meg.

[8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és a felperes perköltségben történő marasztalását. Álláspontja szerint az indokok világosak, valósak, a konjunktív feltételeknek eleget tesznek. A becsatolt munkaköri leírás II. 1) pontja értelmében a felperes feladata volt a beiskolázási segélyek vonatkozásában a tesztelés és határozatok készítése. A felperes az utasítás végrehajtását megtagadta. A megtagadás az Mt. 54. §-a alapján nem volt jogszerű. A felperes ismerte a 6/2013. (III. 27.) BM számú rendeletet, amely alapján készített már okmányt a számítógépes rendszerben. A felperes az Mt. 22. §-ában írt jogával nem élhetett vissza, így nem várhatott addig, amíg az írásos utasítás elkészül. A beiskolázási segélyekkel kapcsolatos feladata kiemelt fontosságú volt, mert 400 fő foglalkoztatottat érintett és szoros határidőben kellett azt elvégezni. A felperes utasítás megtagadása miatt további 6 ügyintézőt kellett igénybe vennie. A felperes az együttműködési kötelezettségét megtagadta. A szolgálati rend és fegyelem érvényesülése körében az előjáró parancsadási és utasítási joga alapján köteles a felperes a feladatait végrehajtani. A magatartása a tekintély csorbítására alkalmas volt. A felperes az utasítás ellenére saját nyilatkozatát nem foglalta írásba. A határozatok közül kizárólag 6-ot készített el és a többkörös ellenőrzésében vett részt. Név4 49 határozatot készített el. Az iratbetekintése célhoz kötöttség nélküli volt, a becsatolt táblázatból egyértelműen megállapítható, hogy az emlékeztetőt a felperes megtekintette.

[9] Az elsőfokú bíróság 13. szám alatti ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte 10.000 forint perköltség megfizetésére és megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását az Mt. 78. § (1) és (2) bekezdéseire, az 52. § (1) bekezdés *c), d) és e)* pontjaira, a 6. § (1) és (2) bekezdéseire, a 15/2018. (V. 25.) ORFK utasítás 13/82. pontjára, a munkaköri leírás IV/A. pont b) alpontjára, az i) pontjára, a B/c pontjára és a BH2005/117. és BH.2003/262. eseti döntésekre alapította. Kiemelte, hogy a felperes visszautasította a szolgálatvezető utasítását, de nem hivatkozott az utasítás hibájára vagy jogellenes voltjára. Ez a felperesi tevékenység tartalmában az utasítás megtagadását jelentette. A felperes munkaköri leírásának módosítása alapján munkaköri feladata volt a személyügyi állomáshoz tartozó valamennyi feladat végrehajtása, amelyre megfelelő szakismerettel rendelkezett. Az utasítás a munkavállalónak aránytalan sérelmet nem okozott. Az a körülmény, hogy a felperes szóbeli utasításra nem kívánta elvégezni az iratok elkészítését és a tesztelést, gondatlan magatartásnak nem tekinthető, mert a felettes utasítása egyértelmű, világos volt arra vonatkozóan, hogy milyen feladatot kell a felperesnek ellátnia. A beiskolázási segélyekre vonatkozó okirat elkészítési kötelezettségszegés lényeges volt és jelentős mértékű, mert a rendelkezésre álló időben, azaz augusztus 7-től 15-ig, az egész rendőrségi igazgatási állomány részére kellett a határozatokat elkészíteni. Ebben a felperesnek részt kellett vennie, a felperesi magatartás miatt azonban munkatársaira nagyobb

rész hárult. A felperest az utasítás szerinti feladatteljesítés nem csak írásbeli utasítás alapján terhelte. A szóbeli utasítás visszautasításával a felperes kötelezettségszegést valósított meg, ezzel összefüggésben az alperes jogszerűen gyakorolta az azonnali hatályú felmondás jogát. A felperes nemcsak a munkáltatóval, hanem a munkatársaival szemben is együttműködési kötelezettség terhelte. A felperestől elvárható volt, annak felismerése, hogy jelentős számú határozatot határidőre azonnal kell elvégezni, ezért munkatársaival együtt kell működni. A felperes a szóban kiadott írásban megismételt utasításnak nem tett eleget ez önmagában lényeges szándékos és jelentős mértékű kötelezettségszegésnek minősült.

[10] A 15/2018. (V. 25.) ORFK utasítás rendelkezik az ideiglenes adatvédelmi szabályokról. A közvetlen lekérdezés lehetőségét pedig akként határozza meg, hogy a lekérdezés naplózása biztosított legyen. A felperesnek volt közvetlen lekérdezési lehetősége a Robotzsaru rendszerben. Az ORFK utasítás 13/82. pontja kimondja, hogy a közvetlen hozzáférési jogosultsággal rendelkező személy részére kizárólag a munkaköri feladatellátásával kapcsolatos a lekérdezési lehetőség. Az emlékeztető a munkaköri feladatok ellátásával kapcsolatban született, így a felperes nem lépte túl a fenti szabályzatban rögzített jogosultságát.

[11] Az ítélettel szemben a felperes a törvényes határidőn belül fellebbezést nyújtott be, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte, és keresetének helytadását a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdései alapján. Kérte az alperes kötelezését a havi 384.790 forint alapbérre tekintettel az Mt. 82. § (2) bekezdése értelmében 12 havi távolléti díjnak megfelelő, járulékokkal csökkentett 3.470.183 forint elmaradt jövedelem megfizetésére 2019. augusztus 15-től kamattal terhelten. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A másodfokú bíróságtól a felülvizsgálati jogkör gyakorlását a Pp. 369. § (3) és (4) bekezdéseire utalva kérte.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási és anyagi jogszabályokat is sértett. Az eljárási jogszabálysértés körében a Pp. 369. § (1) bekezdése alapján a Pp. 6. §, a 133. §, a 155. §, a 183. § (1) bekezdés, a 190. §, a 191. §, a 237. §, a 279. §-a, a 325. §-a, a 346. § (4) és (5) bekezdései és a Hszt. 6. § (7) bekezdés rendelkezéseinek megsértését jelölte meg, hivatkozott az EBH2005.1344., a BH2004.390. és a BH1995.544., eseti döntésekben foglaltakra. Kérte az anyagi pervezetés megfelelőségének vizsgálatát. A perfelvételi tárgyalásra szóló idézése és a perfelvételi eljárás nem volt szabályszerű, mert meg nem határozható eljárási cselekményre idézte a bíróság. Kizárólag alperes intézhetett kérdést a felpereshez, az alperesnek kérdést nem kellett megválaszolnia, a perfelvétel lezárását követően az általa benyújtott iratok figyelembevétele nem történt meg. A bizonyítási teher körében csak az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja szerinti tájékoztatást adott a bíróság, ezért meglepetés ítélet született. Sem a perfelvételi, sem az érdemi tárgyaláson nem tett eleget az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetési kötelezettségének. Elfogadta az alperes valótlan tartalmú tájékoztatását a munkaköri leírás közös megegyezéssel történő módosításáról. A mérlegelési szempontokat nem jelölte meg és nem adott magyarázatot arra, hogy az A/3. és A/4. alatti nem megfelelő elektronikus bélyegzőt tartalmazó nyilatkozatokat figyelembe vette-e vagy sem. Tévesen hivatkozik az ítélet eseti döntésekre.

[13] Az anyagi jogszabálysértés körében az Mt. 6. §-ában, a 22. § (1) bekezdésében, az 52. § (1) bekezdés c), d), e) pontjaiban, az 53. §-ában, a 64. §-ában, a 78. § (1) bekezdésében, az SZMSZ 37. pontjában, a 6/2013. BM rendelet 9. §-ában, a 15/2018. (V. 25.)

ORFK utasítás és a 18/2011. (IX. 23.) ORFK utasítás 1. számú melléklet 2) pontjában foglalt rendelkezések megsértésére, valamint az 5/2017.(XI.28.) KMK véleményre, a Kúria Mfv.X.10.345/2019/4., a BH2004.251., a BH 2012.118. II., a BH.2012.173., a BDT.2015.3348., a BDT.2019.3964. III eseti döntésekre, az ILO 158. számú Egyezményre, a Strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróság által K.M.K. kontra Magyarország ügyben született ítéletre, a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.10/2013/15. számú ítéletre hivatkozott. Érvelése szerint az indok nem világos, mert sem az A/3. alatti emlékeztetőt, sem az A/4. alatti nyilatkozatot nem látta. A jogviszony megszüntetése előtt az alperes nem hallgatta meg előzetesen. A munkaszerződése nem került módosításra, így nem volt munkaköri feladat se a tesztelés, se a határozatkészítése, korábban ilyen feladatot nem végzett, az utasítás végrehajtását nem tagadta meg, kizárólag az Mt. 22. §-a szerinti jogával élt. Az nem esett terhére, hogy az alperes akként szervezte meg a munkát, hogy a feladatot nem lehetett megfelelő időben elvégezni. A feladat elvégzéséhez szükséges táblázatot nem kapta meg. A jelentésben tesztelésre vonatkozó utasítás nem szerepel. A határozatokat elkészítette. A feladat nem volt kiemelt jelentőségű, mert többen szabadságon voltak az adott héten. A szóbeli utasítás írásba foglalásával nem rótt többletterhet a kollégáira, illetve velük együttműködött, nem miatta kellett 6 főt igénybe venni a feladat elvégzésére. A Szenyor for Windows program kezelés nem számítógépes alapismeret, oktatást nem kapott rá. Az alperes nem bizonyította a vezetői tekintély megsértését. A Robotzsaru rendszerben csak azt nézte meg, hogy milyen néven került a dokumentum elmentésre, annak tartalmát nem nézte meg, a helyes jogszabályi hivatkozás a 18/2011. (IX. 23.) ORFK utasítás.

[14] A felperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében a fentiekben túl kifogásolta, hogy az alperes nem adta elő annak indokát, hogy miért megalapozatlan a fellebbezés, keveri az állított és bizonyított tényeket. A felmondás jogszerűségét az alperesnek kell bizonyítania, a csatolt A/3-8. dokumentumok nem bizonyítják az alperes állítását. Az A/3., A/5. és A/8. dokumentumok helytelenül elektronikus bélyegzőt tartalmaznak. Az U meghajtón elérhető adattáblára az alperes hatálytalan beadványában hivatkozott, a munkát a munkáltatónak kell megszerveznie akként, hogy a munkavállaló annak eleget tudjon tenni, az A/8. dokumentum szerint neki az alperes feladatot és táblázatot sem adott. Kötelezettségét nem ismerte el. Alperes szavahihetősége kétséges a munkaszerződés módosítás kapcsán, megsértette a Pp. 4. §-ába foglalt kötelezettségét.

[15] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes tényállása és jogi indokai alapján, jogtanácsosi munkadíj megállapítása mellett. Álláspontja szerint a szóbeli utasítás tartalma megállapítható volt. A felperes a reggeli eligazításon jogellenesen tagadta meg a tesztelést, a határozat elkészítését. Ezt a felperes személyesen is elmondta a 2020. február 6-i tárgyalási jegyzőkönyvben. A táblázat a határozatkészítéshez rendelkezésére állt az U-meghajtón. A feladat kiemelt fontosságú volt, mert határidőben kellett több állománytag részére elkészíteni a beiskolázási segélyre vonatkozó határozatokat. A munkaköri feladatai közé tartozott a határozatkészítés. Az együttműködési kötelezettséget megsértette a felperes, a szóbeli utasítás írásba foglalásáig nem várhatott volna, továbbá az utasítás megtagadásával a munkáltatóval és kollégáival sem működött együtt. Az Mfv.X.10.345/2019/4. és a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.10/2013/15. számú eseti döntései nem alkalmasak a felperes érvelésének alátámasztására, mert más tényállás alapján eseti ügyben születettek.

[16] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint **nem megalapozott.**

[17] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértés, valamint az anyagi felvezetés nem megfelelősége nem merült fel az elsőfokú eljárás vonatkozásában. A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre és ellenkérelemre tekintettel azok korlátai között gyakorolta a Pp. 369. § (3) bekezdése szerint. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a bizonyítási eljárást lefolytatta. A bizonyítékokat okszerűen értékelte, jogi érvelése az anyagi jogszabályok alkalmazása a szabályoknak megfelelő volt.

[18] A másodfokú bíróság a felperes idézése és az elsőfokú bíróság perfelvételi eljárása körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság perfelvételi tárgyalást tűzött, a feleket arra idézte, nem tájékoztatta a feleket arról, hogy perfelvételi tárgyalás mellőzésével jár el, a perfelvételi tárgyalás lezárásra került, mind az alperes, mind a felperes nyilatkozatot tehetett. A perfelvétel lezárást követően benyújtott felperesi beadványt az alperes részére megküldte, az abban foglaltakat a döntése meghozatalában vizsgálta. A Pp. 253. §, a 265. § és a 278. § rendelkezéseibe foglalt anyagi pervezetés körében megjelenő bizonyítási érdekről szóló tájékoztatást az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően adta meg figyelemmel arra, hogy a jogszabály a szükség esetén történő tájékoztatást ír elő. A felek között nem volt vitatott, hogy az azonnali hatályú felmondás indokainak a világos, valós követelménynek és a konjunktív feltételeknek meg kell felelniük. Fentiek alapján alaptalan a felperes meglepetés ítéletre történő hivatkozása. Az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetési kötelezettségének eleget tett. Az alperes csatolta a felperes által aláírt ügyintéző alkalmazott (KIRA) munkaköri leírás módosítást, így az elsőfokú bíróság alappal vizsgálta, majd állapította meg, hogy a felperes feladata volt a kifogásolt kötelezettség. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelési kötelezettségének eleget tett, így indokolta, hogy mely állításokat milyen bizonyítékok mentén fogadott el, illetve mellőzött. Az elsőfokú bíróság az alperes által csatolt A/3., A/5. és A/8. alatti okiratok tartalmára vonatkozóan tanúbizonyítást is folytatott le, amelyekkel együtt állapította meg az okiratok tartalmát. Az elsőfokú ítéletben hivatkozott két eseti döntésben írtak jelen eljárásban az iránymutató gyakorlatot erősítik meg.

[19] Az anyagi jogszabálysértés körében kifogásolt nem világos indokra történő hivatkozás nem megalapozott, mert a megszüntetés okai a munkáltatói intézkedésből világosan kitűnnek: tesztelési és határozatkészítési feladat el nem végzése, együttműködési kötelezettség megszegése, célnélküli iratbetekintés, vezetői tekintély csorbítása. Alaptalan a felperes védekezési jog megsértésének kifogásolása is. A felperes által hivatkozott ILO egyezményben, EJEK és magyar eseti döntésben megjelenő védekezéshez való jog elmaradása önmagában nem teszi jogellenessé a munkáltatói intézkedést, mert a munkaügyi perben a fél védekezését előadhatja, így a védekezési joga nem sérül. Az Mt. sem írja elő az intézkedés meghozatala előtti meghallgatás kötelezettségét a munkáltató részére. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes feladata volt a tesztelés és a határozatkészítés, mert azt a munkaköri leírása – személyügyi igazgatási feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedések előkészítése, a humánigazgatási szolgálatvezető által kiadott feladatok végrehajtása, a Szenyor for Windows program használata – tartalmazta. Ebben a körben nem volt jelentősége annak, hogy a felperes korábban ilyen feladatot végzett-e.

[20] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy jelen esetben a felperes kötelezettségét nem hajtotta végre, azaz kötelezettséget szegett. Abban az esetben, amennyiben az Mt. 54. §-ában foglalt feltételek fennállnak, csak akkor lehet az utasítás megtagadás feltételei vizsgálatával azt a következtetést levonni, hogy a megtagadás jogszerű vagy jogellenes volt. Jelen esetben nem álltak fenn az Mt. 54. §-ában meghatározott feltételek, így a jogintézmény alkalmazásának nem volt helye. A felperest – személyes nyilatkozatával megerősített – szóbeli utasítás terhelte tesztelésre és határozatkészítésre. A felperes –nem vitatottan – a tesztelési kötelezettségének nem tett eleget, ezzel kötelezettséget szegett. A kötelezettségszegése szándékos volt, jelentős mértékű és lényeges. Alaptalan felperes hivatkozása a kötelezettség körében, hogy a Szenyor for Windows program kezelés nem számítógépes alapismeret és arra oktatást sem kapott, mert korábban is használta a felperes a munkavégzése során azt. A kötelezettségszegés vitatott lényeges jellegét az adta, hogy a felperes által is tudottan a kimagasló számú, rövid határidejű feladatellátást (beiskolázási segély) előzte meg, azaz a tesztelési feladat volt hivatott a munkaszervezési körülmények felmérésére, megalapozta a munkáltató kötelezettségének határidőben és megfelelő terjedelemben való elvégzését. Ezt nem rontja le az, hogy az alperes több munkavállalója részére szabadságot engedélyezett a nyári hónapban. Az Mt. 22. § (1) bekezdésében biztosított munkavállalói jog nem jelenti azt, hogy a szóbeli utasítás írásba foglalásáig a munkavállaló a kötelezettségét nem köteles teljesíteni. Erre a jogszabály sem ennél a szakasznál, sem az általános magatartási szabályoknál nem ad felhatalmazást (BH.1995. 544.).

[21] A felperes a határozatkészítési kötelezettségének az írásbeli utasításnak megfelelően, 2019. augusztus 8-tól a jogviszonya fennálltaig eleget tett, így ebben a körben nem szegett kötelezettséget. Figyelemmel arra, hogy az alperes nem írta elő a készítendő határozatok számát, illetve – a párban dolgozásra tekintettel – annak arányát, ezért nem volt jelentősége, hogy hány darab határozatot készített felperes. Határozatkészítési kötelezettség megszegésének hiányában az U meghajtón szereplő táblázat körében tett hivatkozás már nem minősült jogilag releváns ténynek.

[22] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy nem a szóbeli utasítás írásba foglalása iránti felperesi kérelem miatt sértette meg a felperes az együttműködési kötelezettséget, hanem azért, mert a tesztelési feladatot nem hajtotta végre, így sem a munkáltatóval, sem kollégáival nem működött együtt. A felperes megsértette az Mt. 6. § (2) bekezdésében és az 52. § (1) bekezdés *e)* pontjában írt kötelezettségét. Az együttműködési kötelezettség megsértése attól függetlenül fennáll, hogy a 6 fő igénybevétele körében az elsőfokú bíróság a felperes terhére marasztalást, nem megfelelő magatartást nem állapított meg.

[23] Az alperes vezetői tekintélyét a felperes megsértette, mert a kötelezettségének szándékosan akként nem tett eleget, hogy ezt a szándékát nemcsak vezetője, hanem több kollégája előtt fejezte ki, amellyel az Mt. 52. § (1) bekezdés *d)* pontjába ütköző magatartást tanúsította. Az elsőfokú bíróság helyesen volt tekintettel a munkáltató minőségére, a munkavállaló végzettségére is ennek megítélésekor.

[24] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes fenti kötelezettségszegése és magatartása az azonnali hatályú felmondást megalapozta az Mt. 78. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjai értelmében. Az arányosság elvét nem sértette a munkáltató

intézkedése, mert kiemelten fontos, határidős feladat elvégzését veszélyeztette és ezzel egyidejűleg a vezetői tekintély csorbitását is megvalósította.

[25] A felperes kifogásolta, hogy a Robotzsaru rendszer körében a kötelezettségszegés mellőzését az elsőfokú bíróság nem a 18/2011. (IX. 23.) ORFK utasítás, hanem a munkaköri leírásban szereplő 15/2018. (V. 25.) ORFK utasítás alapján ítélte meg. Figyelemmel arra, hogy kötelezettségszegés körében a közvetlen lekérdezésről, az azonnali hatályú felmondásban szereplő indokról e jogszabály rendelkezik, így helyesen utalt az elsőfokú bíróság a jogszabályra.

[26] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el, és a megalapozatlan fellebbezésre tekintettel a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdés első fordulatára tekintettel az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[27] Az eredménytelen fellebbező felperes a Pp. 383. § (5) bekezdése, a 81. § (5) bekezdése, 82. § (1) és (3) bekezdése, a 83. § (1) bekezdése a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alapján köteles az alperes jogtanácsosi díjból álló perköltségének viselésére a csatolt költségjegyzék alapján.

[28] A másodfokú bíróság a Pp. 383. § (6) bekezdése, a 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése értelmében rendelkezett az illetékekről szóló 1990.évi XCIII.tv. (a továbbiakban Itv.) 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű feljegyzett fellebbezési illetéknek az állam általi viseléséről, figyelemmel arra, hogy a pervesztes felperes a munkavállalói költségkedvezményben részesült a Pp. 525. §-a és a munkavállalói költségkedvezmény megállapítására és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet szerint.

[29] A Pp. 365. § (1) bekezdése értelmében az ítélettel szemben nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2021. május 11.

Dr. Bartus Erika sk.

Dr. Bors Szilvia sk.

Dr. Mózsai Gábor sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró